

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214207052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1214207052.1

Uznesenie

Krajský súd v právnej veci navrhovateľa: Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., Rusovská cesta 36, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., Bajkalská 13, Bratislava, proti odporkyni: H. Y. Y., X. X, U., o zaplatenie 825,18 eura s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 18C/265/2014-54, zo dňa 10.12.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania 40,93 eura titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 22,43 eura, trovy konania 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia 172,35 eura k rukám právneho zástupcu navrhovateľa; vo zvyšnej časti konanie zastavil s tým, že navrhovateľovi po právoplatnosti rozsudku vráti súdny poplatok 33 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal zaplatenia 825,18 eura s prísl. titulom dlhu odporkyne ako vlastníčky bytu č. XXX-D. v bytovom dome na X. X, X T. U., ktorého je správcom, do fondu opráv a fondu služieb.

Pred začatím konania vo veci samej navrhovateľ vzal návrh v časti istiny 825,18 eura späť, nakoľko po podaní návrhu na začatie konania odporkyňa túto sumu uhradila. Odporkyňa mu po započítaní uhradenej sumy ostala dlžná na úrokoch z omeškania 22,43 eura, v ktorej časti navrhovateľ na návrhu zotrval. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu súd prvého stupňa konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že odporkyňa je vlastníčkou bytu č. XXX-D. v bytovom dome na X. X, X T. U., súpisné číslo XXXXX, vo vchode č. X, na XX. poschodí, pričom v zmysle § 8a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov je pre ňu záväzná zmluva o výkone správy; podľa jej čl. IV ods. 4 je povinná platiť mesačné platby do fondu prevádzky, údržby a opráv so splatnosťou do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca, za ktorý sa tento poplatok platí.

Odporkyňa zaplatila navrhovateľovi dňa 2.4.2014 sumu 172 eur, dňa 29.4.2014 sumu 86 eur, dňa 6.6.2014 sumu 86 eur, dňa 17.7.2014 sumu 250 eur, dňa 28.7.2014 sumu 100 eur a dňa 13.8.2014 sumu 123,46 eura. Súd prvého stupňa tak mal preukázané, že odporkyňa uhradila predmetnú pohľadávku po dátume splatnosti a preto má navrhovateľ nárok na úroky z omeškania vo výške podrobne špecifikovanej v odôvodnení napadnutého rozsudku. Na ich zaplatenie s poukazom na § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. odporkyňu zaviazal.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia navrhovateľa 172,35 eura v podrobnej špecifikácii.

Proti rozsudku v časti náhrady trov konania podala odporkyňa odvolanie a žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznať. Poukázala na to, že hneď po prevzatí platobného rozkazu požiadala navrhovateľa o možnosť uhradenia dlhu v splátkach, čo tento odmietol. Uvedený postup ju prekvapil, pretože do podania návrhu ju nikto nekontaktoval. Uviedla, že v roku 2012 sa rozhodla vycestovať do zahraničia, kde žijú jej súrodenci, nakoľko sa nachádzala vo veľmi zlom psychickom stave. Manžel tragicky zahynul pri autonehode po 12-tich dňoch od svadby a taktiež stratila zamestnanie. Momentálne je nezamestnaná a žije z vdovského dôchodku.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vyžiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania 71,81 eura (54,45 eura + režijný paušál 8,39 eura + 20 % DPH). Nepovažoval odporkyňou uvádzané dôvody za relevantné vo vzťahu k napadnutému rozsudku. Uviedol, že ak by si odporkyňa včas plnila povinnosti vlastníka bytu, nemusel by pristúpiť k súdnemu vymáhaniu dlhu. Pred podaním žaloby ju kontaktoval, aby predišiel súdnemu vymáhaniu dlhu, avšak odporkyňa si zásielku doručovanú na korešpondenčnú adresu stanovenú podľa zmluvy o výkone správy neprevzala.

Odvolačný súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V predmetnej veci sa navrhovateľ návrhom na začatie konania domáhal zaplataenia dlhu odporkyne do fondu opráv a fondu služieb bytového domu, v ktorom sa nachádza byt odporkyne, vo výške 825,18 eura spolu s úrokom z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých platieb. Po zastavení konania v časti o zaplataenie žalovanej istiny na základe späťvzatia uvedenej časti návrhu súd prvého stupňa návrhu vo zvyšnej časti vyhovel.

Odporkyňa v odvolaní nespochybňovala skutočnosť, že v konaní bola neúspešná, resp. že k zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia, ktoré zaviniť ona tým, že žalovanú istinu zaplatila až po začatí konania. Súd prvého stupňa za tohto stavu dospel k správneému záveru, že nahradiť trovy konania je povinná odporkyňa, či už ako neúspešná účastníčka v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené alebo ako tá, pre správanie ktorej bol vzatý späť dôvodne podaný návrh časti istiny (jej zaplataením po začatí konania). V tejto súvislosti na vecnú správnosť napadnutej časti rozsudku nemá vplyv skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutie aj poukazom na § 146 ods. 2 O.s.p.

Snaha odporkyne po doručení platobného rozkazu dosiahnuť dohodu o uhrádzaní dlhu podľa jej možnosti a námietka jej nekontaktovania pred začatím konania sú pre posúdenie úspechu navrhovateľa v zaväzujúcej časti rozsudku vo veci samej a pre posúdenie správania odporkyne, pre ktoré bol vzatý späť dôvodne podaný návrh v časti istiny irelevantné. Podstatnou je skutočnosť, že povinnosť vlastníka bytu hradíť plnenia a preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv vyplýva zo zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a z uzavretej zmluvy o výkone správy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Ak sú tu dôvody, hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený (ust. § 150 ods. 1 O.s.p.). Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. M Cdo 14/1999, uverejnené ZSP č. 1/2000). Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

Tvrdenia odporkyne o jej sociálnej situácii uvádzané v odvolaní odvolací súd posudzoval podľa § 150 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa však okrem rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 4.12.2014 o výške

vdovského dôchodku 202,70 eura mesačne nezaložila ani neoznačila na preukázanie svojich aktuálnych majetkových a zárobkových pomerov žiadne dôkazy. Na účely rozhodovania o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nemožno preto vychádzať iba z odporkyňou tvrdenej sociálnej situácii a toto tvrdenie bez ďalšieho považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Odvolací súd pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. nevzhliadol takéto dôvody ani v okolnostiach danej veci a ani v okolnostiach na strane navrhovateľa.

Na uvedenom základe preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech priznal podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších zmien za vyjadrenie k odvolaniu z 3.3.2015 (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhl.) priznal 1 x 51,45 eura = 25,72 eura, režijný paušál 8,39 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.), spolu 34,11 eura a 20 % DPH 6,82 eura (§ 18 ods. 3 vyhl.), spolu 40,93 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.